

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM.

ÁRA 50 FILLER

SZERDA, 1955. FEBRUÁR 16.

Mai számból:

A Termelőszövetkezeti Tanács ülése (2. oldal) — Kaba kettőt lép előre (3. oldal) — Egészségügyi séta Debrecen néhány élelmiszer üzemében (3. oldal) — Földosztó, falujáró munkások között (3. oldal) — Minden lehetőséget meg kell ragadni, hogy egyre több fiatal sportoljon a megyében (4. oldal)

MI UJSÁG A KÜLPOLITIKÁBAN?

Mao Ce-tung pohárköszöntője a pekingi szovjet ügyvivő ünnepi fogadásán

Peking (Új Kína) Több mint hatszáz vendég jelent meg azon a fogadáson, amelyet J. M. Lomakin, a Szovjetunió ideiglenes ügyvivője adott a szovjet nagykövetségen a kínai-szovjet barátsági, szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés aláírásának ötödik évfordulója alkalmából.

A fogadáson Mao Ce-tung elnök pohárköszöntőt mondott:

„Üdvözlöm Kína és a Szovjetunió nagy együttműködését — mondta — ez az együttműködés nagy léptekkel viszi előre a szocializmus ügyét, a világ békéjének, az imperialisták támadó terveinek megállításának ügyét. Bizom abban, hogy ez az együttmű-

ködés még tovább fog erősödni. E két nagy országnak, Kínának és a Szovjetunióknak együttműködése, meggyőződésem szerint keresztül fogja húzni az imperializmus támadó terveit. Nincsenek az imperializmusnak olyan támadó terveit, amelyeket nem lehet keresztülhúzni. Kétségtelen, hogy alaposan keresztül fogjuk őket húzni. Ha az imperialisták támadó háborút kezdenének — mi az egész világ népeivel együtt, bizonyára le fogjuk őket söpörni a földgolyóról!”

„Emeljük poharunkat Vorosilov elvtársnak, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége elnökének egészségére!”

A Szakszervezeti Világszövetség felhívása az európai dolgozókhöz

Bécs (TASZSZ) A Szakszervezeti Világszövetség közszételvéget átadta a sajtónak az európai dolgozókhöz intézett felhívását.

A Szakszervezeti Világszövetség felszólítja mindannyiukat — politikai meggyőződésüktől és szakszervezeti hovatartozásuktól függetlenül — felszólítja szakszervezeteiket, tegyék 1955. március 10-ét a párizsi egyezménynek és a német militarizmus elleni harc napjává, az európai dolgozók aktív szolidaritásának, a német dolgozók iránti szolidaritásának napjává — hangzik a felhívásban.

1955. március 10-én minden európai dolgozó férfi és nő gyűlések szervezésével, petíciókkal, egységesen alapuló tömegtüntetések rendezésével juttassa kifeje-

zésre azt a szilárd és megindhatatlan akaratát, hogy megújítsa Nyugat-Németország remilitarizálásának terveit.

Berlin (MTI) A Szakszervezeti Világszövetség felszólította Európa dolgozóit, hogy március 10-én tartanak harci napot a párizsi szerződések végrehajtása, Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen. A szabad német szakszervezetek szövetségének a Szakszervezeti Világszövetséggel létrejött megállapodása alapján a német dolgozók már február 24-én megtartják a harci napot, mivel a bonni parlament akkor kezdi második olvasásban tárgyalni a párizsi militarista szerződéseket.

A Szovjetunióban járt amerikai újságírók nyilatkozatai

(MTI) Nyugati hírügynökségek beszámolnak arról, hogy W. R. Hearst, Kingsbury Smith és H. F. Conniff amerikai újságírók, akik a közelmúltban a Szovjetunióban beszélgetést folytattak a szovjet állam vezető személyiségeivel. Moszkvából hazatérésben vasárnap átutaztak Berlineen.

Az amerikai újságírók a berlini reptületről tett nyilatkozataikban annak a véleményüknek adtak kifejezést, hogy a „szovjet kormány legutóbb történt átállítása nem jelenti a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélésére törekvő szovjet külpolitika megváltozását.”

Londonba érkezésükkor az

amerikai újságírók ugyancsak nyilatkoztak moszkvai beszélgetéseikről. W. R. Hearst így foglalta össze moszkvai tapasztalatait: „A szovjet vezetők nyíltan meg akarják szilárdítani eddig elért eredményeiket és a békés egymás mellett élés híveit.”

„Bulgarián marsall állandóan hangsúlyozta, mennyire fontosnak tartja a békés kapcsolatok fenntartását az Egyesült Államokkal és más nyugati hatalmakkal” — fűzte hozzá Hearst. Kingsbury Smith hasonló értelemben nyilatkozott és hangsúlyozta, hogy „az oroszok semmiféle szándékot sem mutatnak arra, hogy részt vegyenek egy konfliktusban.”

Nehru sajtóértekezlete Oryiban

Párizs (MTI) Nehru indiai miniszterelnök Londonból Új-Delhibe visszatérése után hétfőn Oryiban megszokott újtát, s beszélgetést folytatott Pierre Mendès-France-szal.

Nehru ezután sajtóértekezletet tartott, majd folytatta útját Kairó felé.

— Ez a javaslat jó — mondta Nehru — el kell fogadni, egyébként előbb-utóbb amúgy is szükségképpen sor kerülne ilyen értekezletre.

Az újságírók ezután azt a kérdést intézték az indiai miniszterelnökhöz, vajon reméli-e, hogy Tajvan kérdésében „lehetséges a békés elrendezés.”

Nehru kijelentette: ha a világ nem örül meg, szükség van ilyen elrendezésre.

A FELSZABADULÁSI VERSENY SIKERÉÉRT

A hajdúszováti Új Kenyér Termelőszövetkezet példamutatása

A derecskei járási tanács kultúrterületében értekezletet tartott a járási versenybizottság. Sok értékes felszólalás hangzott el a versenybizottság ülésén. Sok felajánlás történt. A felajánlások sorában Sárközi Zoltán, a hajdúszováti Új Kenyér Termelőszövetkezet elnöke bejelentette, hogy a termelőszövetkezet félévi beadási kötelezettségének április 4-re eleget tesz, s ugyanakkor tojásból és baromfimból az egész évi kötelezettségét teljesíti. A kenyérgabona termés fokozása érdekében vállalta, hogy az őszi kalászosokon idejében elvégzi a fejtrágyázást.

A hajdúbagosi Szabadság elnöke, Kalapos Ferenc vállalta, hogy a tagság a tengertermés növelése érdekében alkalmazza a négyzetes vetést és négyszer is kapálják tengerijüket.

A bedői Uttörő Tsz felkészült a tavaszi munkára

Az elmúlt években a bedői Uttörőben sok volt a hiba. Nem volt jó a vezetés és laza volt a munkafegyelem. Az idén már sokat javult a munka a bedői Uttörőben.

Zsíros Demeter levelezőnk írja: A mi szövetkezetünknek már új tagjai is vannak, jó a párttitkárunk, s javult is a szövetkezet vezetése. Négy szekérrel gazdagodtunk, kaparógépet, szóró rostát, kaszálógépet vettünk leltárba, gazdagodtunk nyolc lóra való szerszámmal. Készen vagyunk a tavaszi vetéshez szükséges vetőmaggal, van elég lucernamagunk és bodorka magunk.

Konyáron gondot fordítanak a legelőre

A jószágtartás megköveteli, hogy nagy gondot fordítsunk a legelőkre, fűhozamának növelésére, hogy kövérzedjenek jószágaink, s tehencink több tejet adjanak.

ÜZEMI LEVELEZŐINK IRJÁK

Karak József

Adám Lászlóné

Harsányi László

A Debreceni Gépipermelő a felszabadulási verseny eddigi szakaszában ért el eredményeket. A karbantartási részleg hulladékanyagok felhasználásával 16 500 forint értékben végzett terven felüli munkákat.

A vállalatnál a verseny lendülete töretlen. A normateljesítmények 100 százalékon felül van. Ludmann Sándorné láncrakó 160, id. Palczert János előkészítő 165, Szabó Magda válogató 165, Tóth József behordó 167 százalékos eredményével a legjobban teljesítők között van. A nyersanyag raktárban a Takács-csoport 170, a készárú raktárban a Fehér-csoport 151 százalékra teljesítette januári tervét.

Az üzem a vállalásán felül elékvő készleteiből 1756 forint értékű anyagot értékesített. A patronált hajdúsámsóni Dózsa tisznek 3000 forint értékben 2 ekeltől, 2 ekét, 1 lókapát javított meg.

A Tiszántúli Dohánybaváló Vállalat dolgozóit nagy öröme érte: vállalatuk élűzem lett. Az örömhír vétele után elhatározták, hogy még jobban dolgoznak, mint eddig, s az első negyedévi tervet jóval túlteljesítik, hogy harmadszor is elnyerjék az élűzem címet.

Máris kiemelkedő eredményekkel bizonyítják az üzem dolgozói, hogy még jobb munkát akarnak végezni. Januári tervüket 111,7 százalékra teljesítették. Február első dekádjában 190,4 százalékos tervteljesítéssel érték, hogy 8 nappal előbb vannak a tervezettnél.

A termelői szerződések kötésénél is napról-napra születnek jó eredmények. A vállalathoz tartozó 12 beváltó közül eddig négy, a nagyléai, polgári, rakamazai és békéscsabai teljesítette szerződéses tervét.

janak. Kovács Károly, a konyári termelési bizottság elnöke dolgozó paraszt társai nevében bejelentette a járásnak, hogy az április 4-ére indult verseny során 50 hold legelőt pétisóval trágyáznak, határidő előtt elvégzik a legelő szakszerű ápolását.

A kutakat, itatókat rendbehozzák és bevezetik a szakaszos legeltetést, s ezzel elárik, hogy állandóan jó legelője lesz a jószágoknak, mert nem az egész legelőt tipratják. Egy-egy szakaszt mindig üresen hagynak, hogy azon kövéredjen, gyarapodjon a fű. Ez a helyes legeltetés, így lesz kövérebb a legelő, jobban tejel a tehén.

Az Ohati Állami Gazdasághoz 15 lövontatású simitót készítenek

Az Ohati Állami Gazdaság dolgozói egy emberként csatlakoztak az RM Művek versenyfelhívásához. Vállalták, hogy selejt

A téglási dolgozó parasztok a több termésért

Tégláson lendületesen folyik a dolgozó parasztság munkája, a több kenyérért, több termésért. Ugy tervezik, hogy ez évben 2500 holdon végeznek istsállótágyázást és ebből 800 holdon most tavasszal végzik el. Az őszi kalászosokat, ahol annak szükségése lesz, mindenütt fejtrágyázzák.

A téglási dolgozó parasztok soraiból az idén sokkal többen

géproncsokból 5 gépvontatású, 21 tagú kombinált simitót készítenek, de készítenek még 15 lövontatású simitót is. Ezekkel járatták meg az őszi szántásokat, hogy megakadályozzák a növény fejlődéséhez annyira szükséges nedvesség elpárolgását. A trágya kezelésénél a foszforsavas trágyakezelési eljárást alkalmazzák, hogy minél értékesebb tápanyagot kapjon a föld.

Az Ohati Állami Gazdasághoz tervbe vették a legelők megjavítását. is. A mátai legelőből 800 holdat öntözés alá vesznek és bevezetik a szakaszos legeltetést. Alkalmazzák a legelők trágyalevegő öntözését, hogy nagyobb fűtermést legyen.

Az állattenyésztők a tehén-szétben vállalták, hogy a fejési átlagot 8,2-ről 8,6-ra emelik. Az első negyedévben 846-ról 1000-re emelik a malac szaporulatot. Nem felejtkeznek meg arról sem, hogy április 4-e ünnepnapjára parkosítsák a gazdaság tanyaudvarait, fasorokat ültessenek.

Tegyük folyamatossá a szelektorozást

A megye számos helyén dolgoznak már a szelektorok, Pocsajon, Nánáson, Berettyóújfaluban. A biharkeresztesi járásban az elmúlt héten megindították három szelektort, de nagy hiba, hogy a szelektorok működése nem folyamatos, mert nem szállítják rendszeresen a vetőmagot. Nem elég a

szelektorokat kijavítani, a munka jó szervezésével is gondoskodni kell, arról, hogy a szelektorokhoz szállítsák a vetőmagvakat.

Nem szabad tétlenül állni most a gépeknek, ma holnap kinyílik az idő és késői vetéssel fizet rá a vetőmagtisztítás halogatására minden termelő.

Debrecen-Fűtőház dolgozói április 4-ére tett verseny vállalásukat becsülettel teljesítették. Januárban a kilométer tervet 119, a szénmegtakarítási tervet 106,5 százalékra teljesítették. A több terheléses mozgalomban napi 1604 tonna túlsúlyt továbbítottak. — Balogh István mozdonyvezető és Pástyán László fűtő érdeme is — többek között — hogy a szénmegtakarítás százalékát ilyen szépen alakult. Dicséret illeti őket azért, hogy a javítási költségeket a vállalati 40 százaléki helyett, 51 százalékkal csökkentették. A menetrendszerinti közlekedést betartják, gépüket tisztán tartják.

Fűtőházunk DISZ brigádja vállalta, hogy terven felül egy 376-os és egy 411-es sorozatú gép részlegvizsgájt elvégzi.

Az egyik gépet már február 7-én megjavítva kiadták a forgalomnak.

A Termelőszövetkezeti Tanács ülése

A Termelőszövetkezeti Tanács kedden tartotta első idei, kibővített ülését az EFEDOSZ székházban. Megbeszélték a termelőszövetkezetek előtt álló, soronlévő feladatokat és a minisztertanács vándorzászlajának, valamint „Az ország élenjáró termelőszövetkezeti gazdasága” című és pénztalálom odaítélésének javaslatát.

Az elnökségben helyet foglalt Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, a Termelőszövetkezeti Tanács elnöke, Béres Sándor, a Termelőszövetkezeti Tanács titkára, Dögei Imre, az Országos Földművelésügyi Tanács elnöke, Lőrincz József, az MDP Központi Vezetősége mezőgazdasági osztályának vezetője, Szőke Mátyas földművelésügyi minisz-

terhelyettes, gépállomási főigazgató és több élenjáró termelőszövetkezet elnöke.

A beszámoló Dobi István tartotta s többi között a következőket mondta:

A Központi Vezetőség júniusi határozata, a kormányprogram és a Termelőszövetkezeti Tanács legutóbbi ülése óta eltelt idő alatt termelőszövetkezeink gazdasági megerősítésében, szervezeti megszilárdításában és számszerű fejlesztésében is kétségtelenül értünk el eredményeket.

A jó termelőszövetkezetek eredményeit, szilárdságukat, fejlődésüket az alapszabály szerinti gazdálkodásnak, a szövetkezeti demokrácia tiszteletben tartásának köszönhetik.

Vezetésre alkalmas tagok legyenek a vezetőségben

Kétségtelenül megállapítható, hogy fejlődöttünk, eredményeink vannak. Ezekkel az eredményekkel azonban nem lehetünk megelégedve. Van még sok termelőszövetkezet, amelyeknek gazdálkodása rossz, gyengék az eredményeik, a munkafegyelen leza és így a tagok jövedelme is alacsony. Annak, hogy több termelőszövetkezetünkben ilyen állapotok vannak, a legfőbb okai elsősorban az alapszabály szerinti gazdálkodás terén meglévő hibákban látom. Igen gyakori az alapszabályban lefektetett szövetkezeti demokrácia lábbal tiprása. Ez megnyilvánul mind a termelőszövetkezetek vezetőinek, tagjainak, mind az állami szervek dolgozóinak részéről is.

A tanácsai szervek, s legfőképpen azok, amelyek legközelebb állnak a termelőszövetkezetekhez, a járási tanácsok vegyék észre az ilyen hibákat, és a legmesszebbmenő támogatásban részesítsék a szövetkezet tagságát. Helyes tehát, ha minden termelőszövetkezet tagsága arra törekszik, hogy a gazdálkodáshoz alaposan értő, tapasztalt, a tagság bizalmát élvező, vezetésre alkal-

mas tagok legyenek a vezetőségben. Ez a legfőbb feltétele a vezetőség és a tagság közötti jó viszony, a jó kollektív munka, az egységes akarat kialakításának, a nagyobb eredmények elérésének. Az állami szerveknek pedig az a feladatuk, hogy örködjének a szövetkezeti demokrácia betartása felett, segítsék a termelőszövetkezetek tagjait a szövetkezeti demokrácia széleskörű érvényesítése terén.

A termelőszövetkezetek nagy részében a tagság a közös gazdaság fejlesztésével együtt az alapszabály előírásainak megfelelően gyarapítja a háztáji gazdaságát is.

A mi álláspontunk az volt és ma is változatlanul az, hogy a termelőszövetkezeti tagok — az alapszabály előírásainak megfelelően — teljes mértékben használják ki azokat a lehetőségeket, amelyeket életkörülményeik nyújtanak számukra. A hiba ott van, hogy a szövetkezetek egy részében a tagok, vagy a belépőkor hagytak meg több területet és állatállományt a háztáji gazdaságban, vagy pedig később duzzasztották fel azt.

munkából kiesett tag, akinek szüksége van a termelőszövetkezetnek — mint nagy családnak — emberséges gondoskodására, támogatására. A szociális alap létesítése éppen a szövetkezet ilyen tagjairól való gondoskodást teszi lehetővé. Ez magabiztossá, nyugodtá, bizakodóvá teszi a termelőszövetkezeti tagokat — öregeket és fiatalokat egyaránt. Azon túl, hogy ez a gondoskodás emberi kötelesség, gazdaságilag is teljes mértékben indokolt, hiszen az erre rászoruló tagok munkaképességük csökkenése, vagy megszűnése előtt részt vetnek a közös gazdaság létrehozásában és megerősítésében. Ahogy az élet más területén a társadalom gondoskodik idősebb tagjairól, úgy a termelőszövetkezetek, mint kisebb önkéntesen alakult kollektívának is emberi kötelessége a tagoktól való gondoskodás öregségük, vagy ideiglenes munkaképtelenségük esetén. Ha megfelelő ez a gondoskodás, akkor az egyénileg gazdálkodó parasztok látják, hogy a termelőszövetkezetbe való belépésük után nincsenek kitéve annak a bizonytalanságnak, amelynek apák részesei voltak a múlt rendszerben.

A termelőszövetkezetek most fejezték, vagy fejezik be termelési és bevétel-kiadási tervük elkészítését. Ennek elkészítése nagy gondosságot, alaposágot, megfontolást kíván, mert a lehetőségek számbavétele és a szükségletek felmérése alapján a tervben határozzák meg az egész gazdálkodást, azt, hogy a termelőszövetkezet egész évben milyen feladatokat hajt végre és végül, milyen eredményekre számít és a jövedelmet hogyan használja fel. A tervezésben néhány alapvető hibára figyelhetünk fel.

A tervezés hibáit ki kell javítani

Az egyik ilyen hiba, hogy nagyon sok termelőszövetkezet termelési tervében a termésátlagokat, adottságaihoz és lehetőségeihez képest alacsonyra tervezték. Meg kell mondani, hogy ezt a gyakorlatot egyáltalán semmi nem indokolja. A tervfeladatokat úgy kell megállapítani, hogy azok a helyi adottságok között elérhetőek legyenek, de ugyanakkor mozgósítsanak is nagyobb eredmények elérésére. Ez vonatkozik mind a növénytermelésre, mind az állattenyésztésre. Gyakran hallja az ember, hogy a termésátlagokat nem lehet megtervezni, mert az időjárás közbeszóllhat. Igaz, hogy az időjárásnak nagy befolyása van a terméseredményekre. De az is igaz, hogy a mi munkánktól is függ az időjárási tényező hatása. A mezőgazdálkodáshoz értő ember előtt nem szükséges bizonygatni, hogy az időjárás kedvezőtlen hatásait jelentős mértékben tudjuk ellensúlyozni a növényápolási munkákkal, a határidő pontos betartásával, a munkafolyamatok meggyorsításával és így tovább. A beadási kötelezettség nagysága nem függ a termésátlagoktól. Ez sem indokolja tehát az alacsony termésátlag tervezeteket.

A tervezésben való, a szövetkezeti taghoz nem méltó esetleges számításnak semmi értelme, semmi haszna nincs. Ha a növénytermesztés területén nem az adottságok szem előtt tartásával tervezünk, hanem a prémiumra gondolunk, jogtalan előnyökhöz akarjuk juttatni magunkat. Szövetkezeti tagtársaink rovására.

Csalás az adottságok legteljesebb mértékű figyelembevételével készült terv vízi előre a szövetkezet ügyét. Az ilyen terv hat serkentőleg a többtermelésre, s az ilyen esetben kialakult remes vetélkedés következtében elért többletért a prémiumot felvenni büszkeség. Ellenkező esetben lelkiismeretlenség. Ha ilyen számmal való alátérvezés elfordul-

na, a tervet nem lehet érvényesnek tekinteni.

A másik hiba, ami nagyon veszélyes és káros a szövetkezeti gazdálkodásra, hogy egyes termelőszövetkezetek termelési terveikben nem, vagy csak igen kevés növényápolást terveznek. Ha az ilyen termelőszövetkezetek esetleg idegen munkaerő igénybevételére vagy részesművelésre gondoltak, akkor nem gondoltak meg alaposan sem a közös gazdaság, sem a tagok érdekeit. Az idegen munkaerő alkalmazása és a részesművelés — amellet, hogy politikailag is igen káros — gaz-

A gépállomások munkájáról

A gépállomások munkáját értékelve megállapíthatjuk, hogy azoknak a termelőszövetkezetekben végzett számtani, vetési munkáiban lényeges javulás tapasztalható. Erre enged következtetni az, hogy a termelőszövetkezetekben a vetőszántás és a vetés túlnyomórészt határidőre és elfogadható minőségben végezték el. Ezen túl az őszi mélyszántást szinte teljes egészében a gépállomások végzik. Itt azonban az a hiba, hogy ezt bizony sokszor megkésve, nem a legalkalmasabb időben végzik el gépállomásaink. Ha a gépállomások még mindig nem töltik be azt a szerepet, amelyet mind a termelőszövetkezetek, mind pártunk, államunk joggal elvárna tőlük. Hogy a gépállomások a rájuk váró nagy feladatokat a termelőszövetkezetekben meg tudják oldani, elsősorban az volna a legfontosabb, hogy a gépállomások az agronómusaink, brigádvezetőin, de a traktorosain keresztül is alaposan ismerje meg a termelőszövetkezet adottságait. Ez az ismeret tenné lehetővé azt is, hogy a gépállomások a körzet adottságainak legjobban megfelelő és típusú talajművelő, növényápoló gépekkel legyenek felszerelve. Ez sajnos majdnem

minden gépállomáson hiányzik. Másodszor a gépállomásoknak arra kell törekedniük, hogy gépeikkel akkor álljanak a termelőszövetkezetek rendelkezésére, szinte abban az órában, amikor arra azoknak szükségük van. Ez sajnos nagyon kevés gépállomáson van így.

A gépállomások kihelyezési agromórusa segít a termelőszövetkezet éves termelési tervének elkészítésénél, a terv végrehajtásánál. Megadja a szükséges számai támogatást, az egész termelés megszervezéséhez, és segít a termelőszövetkezetnek abban, hogy adottságait az év folyamán mindegyikben kihasználja. Ezt a munkát azonban sok agronómus gyengén, vagy szinte egyáltalán nem látja el. Helyes volna, ha a gépállomások megvizsgálják az agronómusaink munkáját, találmányoktól fogva, vagy szakmai képzettség, vagy akarat hiányában, leghelyesebb, ha a gépállomások megszabadítják tőlük a termelőszövetkezetet.

Gondoskodni kell a gépállomások ezen szakembereit pótlásáról, illetve olyan szakemberek beállításáról, akik szívvel-lellekkel akarják és tudnak is dolgozni és segíteni a termelőszövetkezetek gazdálkodásának vezetésében, a munka megszervezésében.

A tsz-tagok foglalkozzanak az egyénileg dolgozó paraszttal

Szép számmal vannak már jól gazdálkodó, jó eredményeket elérő termelőszövetkezetek, melyekben a tagság öntudatos, szövetkezeti ember módjára gondolkodik és dolgozik. Az ilyen szövetkezetet képes úgy is fejleszteni gazdaságát, hogy eredményeik látán a belépni kíváncsi parasztokat soralkba felvezessék, így növeli gazdasága területét és lehetőségeit. Több ilyen jól gazdálkodó termelőszövetkezetünkön azonban azt tapasztaljuk, hogy nem mindig zivizesen fogadják a közéjűt belépni szándékozókat, sőt több esetben el is tanácsolják őket. Szerintem az a helyes, ha a termelőszövetkezetek — ismerve erejüket és adottságaikat — célszerűen számszerűleg is fejlesztik gazdaságukat azzal, hogy a belépni kíváncsi, még egyénileg dolgozó parasztokat felvezessék soralkba. Ezen túlmenni és azt mondanám, hogy helyes, ha a szövetkezet nem várja, hogy jelentkeznek a belépni szándékozók, hanem azok előtt állandóan ismertetik szövetkezeti eredményeiket, igyekeznek velük jó kapcsolatot kialakítani és meggyőzni őket a közös gazdálkodás előnyeiről. Alig egy-két hét van már hátra és elérkezik a mezőgazdaságban a tavaszi vetések és egyéb munkák ideje. A termelőszövetkezeteknek gondos gazda módjára kell erre felkészülni, hogy minden zökkenő nélkül tudják ellátni ezeket a munkákat. Elsősorban az a feladat, hogy pontosan számba vegyék, mennyi az a munka, amit adott időben el kell végezniük és ehhez mennyi munkaerőre van szükség. Itt kell körültekintően az egyes brigádok létszámát, a területben előforduló munkák

mennyiségének megfelelően meghatározni. De hogy ne érje meglepetés a termelőszövetkezeteket, igen fontos, hogy a gépállomással együtt beszéljék meg ezeket a munkákat, számbaveve a gépállomások milyen segítséget tud adni az egyes munkákhoz.

A gondos termelőszövetkezetben egészen biztos, hogy a tavaszi munkákhoz szükséges gépeket már kijavították. Azokban a termelőszövetkezetekben, ahol még e téren van tennivaló, lassan hozzá és javítsanak ki minden gépet, szerszámot.

Nemsokára itt lesz a korai növények vetési ideje. Hogy a magot a legalkalmasabb időben tudjuk a talajba vetni, feltétlenül fontos, hogy jól előre elkészítsük azt. Gondos gazda csakis tisztított vetőmagot vet és ahol nincs meg a szükséges vetőmag, beszerzéséről jól előre gondoskodjanak. Ezenkívül okvetlenül helyes, ha mindenütt már most megvásárolják a növényvédő szereket is.

A közvetlenül előttünk álló mezőgazdasági munkák közül az őszi szántások tavaszi ápolására szeretném felhívni az elvtársak figyelmét. Ennek nagy jelentősége van a téli csapadék megőrzése, a gyomirtás és a jó maggyógyítás szempontjából. Ne hagyjuk tehát ezek elvégzését és mihelyt az idő és a talaj nedvességi állapota megengedi, azonnal lassunk munkához — fejezte be beszédét Dobi István.

A beszámoló után felszólalt a termelőszövetkezetek elnöke és a Termelőszövetkezeti Tanács tagjai.

A Termelőszövetkezeti Tanács ülése Dobi István válaszával ért véget. (MTT)

Be kell tartani az alapszabályt

Hogy ez így van, azért egyáltalán nem lehet csak a szövetkezeti tagokat hibáztatni. Elsősorban hibásak a termelőszövetkezeti vezetők és egyes illetékes szervek, sokszor még a pártapparátusban dolgozó elvtársak is. A legtöbb helyen a vezetők elnézték a kisebb-nagyobb eltéréseket a háztáji gazdaság kialakításánál — mivel sok esetben maguk is részesei ennek — ez aztán elharapozott s így nem tudták elejét venni a bajnak.

Az a szövetkezeti tag, aki pillanatnyi haszon reményében túlfeszíti háztáji gazdaságát, egyéni gazdálkodásra törekszik, reméli a termelőszövetkezetnek, mint szocialista nagyszemű gazdálkodási formának igazi lényegét, valódi értelmét. Az ilyen tag löböt veszít a közösségben, mint amit esetleg pillanatnyilag nyer a háztáji gazdaság. Ezenkívül a háztáji gazdaság túlfeszítése az állam érdekeit is sérti, mert jogtalanul kiterjeszti a beadás alól mentesített területet. Ezért a leghatározottabban kell fellépni ott, ahol ez a kérdés még mindig nincs kielégítően rendezve.

Az ilyen szövetkezetekben azt tartanánk a leghelyesebbnek és azt javasoljuk is, hogy ezzel a

Gondoskodjunk az öregekről és a betegekről

Az alapszabállyal kapcsolatban még egy fontos kérdéssel, a szociális alap létesítésével, annak jelentőségével kívánok foglalkozni. Ezt a kérdést nagyon sok termelőszövetkezetben ma még nem kezelik jelentőségének megfelelően. Ennek a minden termelőszövetkezetben jelentkező

problémának megoldására szolgál a szociális alap létesítése, amelynek a szövetkezeti mozgalom szempontjából rendkívül nagy jelentősége van. Hiszen nincs és nem is lehet olyan termelőszövetkezet, amelyben nem lenne öreg, beteg, vagy baleset folytán bizonyos ideig a termelő

Egy tük v a Te hónap felépü mar 20 sz tanak sonló
jan a hatjuk Üzemé lepe. A nyi sz hejak. A va — mo kalkul zó rész földöl savany Kiss F do sav gában, sen do nak né A taká hús vár egy ed hogy a a men megszaj Továl előkészt tisztítás vetelmé hideg é karaláb gebb tá lyzetv Nézzü tart. Az nek dis Eisz, an hány ny lette ócs elhaszná Úgy lát get válla magoló tan ren aruraktá ker roth lemesnek Kuruc st meg nye ez mondja. Elytoró Egykoró tani kon említi Ku eddig meg tek a te Ebből a öltözöket Tervev zását is. nére az, — a Be riumtól meg a sz tást.
A Ne satunk e ital s a jellemző étel előm hájú ven kodik na hatatlanul a fedetlen gozó elke harcot vi gyülő sze szer-egyz vendégek rös és bor tisztábbak Persze e része — László úz rakozó he megmutat konyhát, Kö duhaj ver zelharcot k zók egy r egészségüg nult szigor nem fedi l

35,5 százalékkal több vaj

Egyre több tejterméket, köztük vajot, tejtelt stb. dolgoz fel a Tejipari Vállalat. A termetés hónapról hónapra nő. A nemrég felépült korszerű üzemben ma már 35,5 százalékkal több vajot, 20 százalékkal több tejtelt állítanak elő, mint az elmúlt év hasonló időszakában. A fogyasztás-

ra kerülő tej aránya 10,3 százalékkal nőtt.

A dolgozók, hogy feladatukat példásan megoldják, április 4. tiszteletére széleskörű versenyt indítottak. Az első sikereket már az első napokban, azaz a Tejipari Vállalat az idén nem vall szégyent a tervteljesítésben.

Kaba kettőt lép előre

Jó termőföldek övezik Kaba községeit. Van itt feladata bőven a népfrent-bizottságnak, hogy fejlessze a községeket, fokozza a termelést. A népfrent-bizottság tagjai nem is tétlenkedtek Kaban. Elkészítették javaslatukat

és a tanács elé terjesztették. Megtárgyalták részletesen. Fekete Imre, a helyi népfrent-bizottság elnöke meg is okolta, hogy mit, miért javasolnak megvalósításra.

Sok dolgozó paraszti háza srakozik már az Ujtelepen, de ott még nincs járda, szükséges, hogy mintegy 1500 méteren új betonjárda épüljön. Ez bizony sok költséget jelentene, de ha összefognak az ottani lakosok, a saját javukra gyorsíthatják a járdát. Társadalmi munkával sokat lehet cselekedni a közjó érdekében.

Az elhangzott szó nemcsak a jegyzőkönyvben maradt meg. Megfogadták, megvalósítják. Husi Kálmán és Szarvas Béla tanácsstagok maguk jártak elől jó példával a társadalmi munkában. Az állomásról szekerelkeket hozták a dolgozó parasztok az anyagot, a homokot. Segítettek a termelőszövetkezetek igái is.

A járdáépítésben a kabai ezermester parasztok két közül munkájával serénykednek. Így aztán hamarabb is kiemelik a sárból az Ujtelepet, mint ahogy azt a tervek rögzítették a papíron.

Kabának problémája a jó ivóvíz elosztás. Vannak területei, ahol bizony egy-két kilométert kell gyalogolni a jó vizért. A csarkórészek segítik az új közmű megépítését, és 2500 forintot már össze is adták.

A Tolbucsin Termelőszövetkezet telken bővízi ártézi kút van. Igen jó a vize ivásra, csak egy a baj, messze van a dolgozók lakóházaitól. Az akadályt a kabaiak legyőzik oly módon, hogy 500 méterre földalatti csöveken elvezetik a jó ivóvizet. A tsz szívesen adja. Társadalmi munkával készíthet az árkokat, hogy a csöveket lefektessék. Hozzávetőleges számítás szerint mintegy 18 ezer forintot takarítanak meg így és bőséges ivóvízhez jutnak.

Kaba nagy község, de valahogy olányagait a parkosítása, az utcái sincsenek rendezes fásítva. Javasolta ezért a népfrent-bizottság, hogy ez évben fásítsák a piacteret, fasorokat ültessenek az utcákon. Ne mondhasssa senki, nem rendez a külseje Kabanak.

Kevesen tudják a megyében, hogy Kabanak fürdője van, gázforrása van. Pedig így van. Takaros a fürdőépület, igen kellemes, ligetes a környéke. Ez a fürdő eddig a hajdúszoboszlói gyógyfürdőhöz tartozott, de most a kabai tanács kezelésébe került.

A gázforrást nemcsak a fürdőtelepen hasznosítják, hanem tervbe vették azt is, hogy a tanácsvezetés is gázfűtéssel és világítással látják el.

Kaban úgy tartják: sok beszédnek sok az alya. Van is ebben valami, s éppen ezért a kabaiak keveset beszélnek, de annál többet szeretnek cselekedni. Ime a bizonyíték. A falu alatt a szennyvíz csatorna eldugult. Az elmúlt évben az újtelepi részli előntéssel fenyegette. A kabaiak nem tanakodtak sokáig, mintegy másfél kilométer hosszan kitisztították a csatornát. Megszűnt a vízveszély. Az Ujtelepen 22 dolgozó kérte, hogy házába vezessék be a villanyt. A beszerelés meg is történt.

Igy gyorsul a községfejlesztési programmal kapcsolatban a kabai élet. Ugy mondják, hogy Kaba nem is egyet, hanem kettőt lép előre. Segít abban a Kossuth és a Petőfi olvasókör is, hogy még eredményesebb legyen a kabaiak élete. Szakelőadásokat tartanak, hogy a több tudás révén többet, jobbat termeljenek, legutóbb Szilágyi László állatorvos tartott előadást.

A termelési bizottság is szervezi a tavaszi munkát, hogy a község csinosításával egyidőben a többtermés se szenvedjen hátrányt.

NYITOTT SZEMMEL

Egészségügyi séta Debrecen néhány élelmiszer üzemében

A Teleki utca

Egyik kapu a következő felírást olvashatjuk: Kelet-magyarországi Élelmiszeripari Vállalat I. sz. telepe. A kapu mellett fél szekérről szemléltetnek a székelyi zöldségeket.

A vállalat látogatására jöttünk — mondjuk. — Jánosi Tibor kalkulátor először a húsfeldolgozó részleget mutatja meg. A húsfeldolgozó, nevét meghazudtolva savanyú káposzta szagot terjeszt. Kiss Ferenc hentes néhány horzsoló savanyú káposzta szomszédságában, a másnapra hús előkészítésén dolgozik, kifogástalan tisztán nem mondható eszközeivel. A takarítatlan mérlegen a többi hús várja sorsát. Az asztal szélén egy edényben felütött tojás áll, hogy a korai olvadás biztos jele, a mennyezetről lecsapogó hóé megzaporítsa.

Tovább megyünk. A zöldség előkészítőben a burgonya gépi tisztítása folyik, a tisztaság követelményeit kielégítő módon. A hideg és huzatos előkészítőből a karalábé tisztító brigád a melegebb tálatába húzódtat, veszélyeztetve annak tisztaságát.

Nézük meg a szárazaru rakományt. Az akármelyik dohánypajtásnak díszére való ajtó megnyílik. Első ami a szemünkbe ölik, néhány nyitott tejeles kanna. Mellette ócska lánán szomorúan egy elhasznált gyermek hócipő áll. Egy látszik testvéri horközösséget vállalt a tejfellel. Odébb csomagoló anyag, sós zsákok példátlan rendtelenségben. A földes áruaktár előterében jókora székér rothadt zöldség terjeszti kellemetlen nem mondható illatát.

Kurucz Mihály igazgató elvtárs megkérdezzük, mi a véleménye ezzel kapcsolatban. Ő elmondja, hogy a konyha hibáinak jelentős része „veleszületett”. Egykor timárműhely volt a mostani konyhai üzem helyén. Megemlíti Kurucz elvtárs azt is, hogy eddig már 80 000 forintot költöttek a telephely korszerűsítésére. Ebből az összegből többek között öntözőket és mosdót építettek. Terve vették az udvar lebetonozását is. Az igazság ennek ellenére az, hogy felsőbb szervektől — a Belkereskedelmi Minisztériumtól — nem mindig kapják meg a szükséges anyagi támogatást.

A Népbüffe

A népbüffé látogatásunk el. A kinyíló ajtón étel, ital s a túlszűfolt helyiségekre jellemző szag gomolyog ki. Az étel előmelegítőnél egy poros ruhájú vendég görcsösen kapaszkodik nagyfröccsbe és ha lát-hatatlannul is, de sok piszok hull a fedetlen ételekre. Az egyik dolgozó elkeveredett és reménytelen harcot vív az állandóan meggyűlö szemét ellen, melyet egyszerűen egy virágosabb kedvű vendégek is szaporítanak. A sörös és boros poharak sem a leg-tisztábbak...

Persze ez csak a Népbüffe egyik része — mondja Kereskenyi László üzletvezető. Aztán a szórakozó helyiség másik arcát is megmutatja. A korszerű, tiszta konyhát, melynek építése most folyik. Közben elmondja, hogy duhaj vendégekkel sokszor közharcot kell vívnia és a dolgozók egy része nem tartja be az egészségügyi tanfolyamokon tanult szigorú rendelkezéseket. Pl. nem fedi le az ételeket stb.

Kavargó liszt por száll a Vörös Hadsereg útján lévő liszt árudában. A bolt dolgozó a Kiszercélő Vállalat megszüntetése miatt maguk kénytelenek az áruellátás zavartalan biztosítása érdekében csomagolni. Közben kenyeret hoznak, az előírásnak nagyjából megfelelő kocsira két kenyérgyári dolgozó megy fel azzal a cipővel, amellyel az előbb még sárban jártak...

A „Szabadság” Étterem

Söntése útnak harmadik állomása. Csak ülő vendégeket szolgálunk ki — hirdeti a felirat. A vendégek egy része kissé italoosan ül vagy áll. Tisztasága nem sokban különbözik a Népbüffétől.

Összegezzük

A tapasztalat és kérdezzük meg a városi tanács egészségügyi osztályának vezetőjét, dr. Kollár Sándor elvtársat, mi minderről a véleménye. Kollár doktor elmondja, hogy az összes élelmiszeripari szakmával foglalkozóknak kötelező egészségügyi tanfolyamot tartottak. Közelmúltban az egészségügyi osztály egyik brigádján fejmerte a város egészségügyi állapotát s a fentebb leírt hiányosságok nagyrészt a felsőbb szerveknek jelentette. Hogy a hely-

zet megjavuljon, a legszigorúbb ellenőrzéseket fogantatosítják. Ebben a munkában a városi tanács egészségügyi osztálya sokat vár a most megalakult kerületi tanácsok egészségügyi osztályaitól és az SZTK körzeti orvosoktól.

Persze, ezek csak a kezdeti lépések. Az egészségügyi követelmények jobb érvényesítéséhez a dolgozók megértő segítsége is szükséges. Mindenesetre nem olyan segítség, amit a Vendéglátó Vállalat tanusított, amikor a Monostorpályi úton az osztály engedélye nélkül italboltot létesített. Mondani sem kell, hogy ezt a boltot, mivel minden egészségügyi rendszabályt nélkülözött, bezárták.

Intó példa legyen ez arra, hogy a higiénia, a tisztaság betartása fontos közérdek s hogy itt sem lehet a fejlődés követelményeit mellőzni vagy épp semmibe venni!

Példát vehetnek

A fenti vállalatok a tisztaságról, az egészségügyi rendszabályok betartásáról a Hajdú megyei Építő Vállalat üzemi konyhájának dolgozóitól, ahol bár egyes objektív nehézségek fennállnak, az ott élők dolgozók egészségének védelmét teljes mértékben szem előtt tartják. NAGY T.

FOLDOSZTÓ, FALUJÁRÓ MUNKÁSOK KÖZÜTT

villanyéltől kérges kezek. A földosztó munkások és az újjazdák löttyök erős barátságot, szövettséget ezekben a napokban.

Találtunk egy elhagyott traktort — folytatja Nagy elvtárs. — Behoztuk ide a garbára. Kijavítottuk. Aztán indulj ki fele a földekre. Abban az évben két fiammal együtt traktorosok is voltunk a gyári munka mellett. Száz holdat szántottunk fel a talált traktorról...

A kapcsolat a földosztó munkások és a dolgozó parasztok között később sem szakadt meg. A Járóműjavító munkásai — a kommunista vezetésével — ott voltak akkor is a dolgozó parasztok mellett, amikor meg kellett védeni a juttatott földet. Bekapcsolódtak 1946-ban a tavaszi országos tüntetésekbe és segítettek megvédeni a juttatott földet. Aztán következtek a falujárások.

Együtt a földek embereivel

A „lábosföldöző” falujárásokkal kezdtük — kapcsolódik be a visszaemlékezésbe Varsányi Ferenc elvtárs. — Előbb Nádudvarra, később Hajdúhadházra jártunk. Nem volt olyan vasárnap, hogy kora reggel el ne induljunk volna Vécsei Antal, Meleg József, Balogh Endre, Sinka András, Juhász József, meg még sokan, hogy elutogassunk a „mi falunkba”. Eleinte bizony kissé idegenkedve fogadtak. Azonban, amikor nekiálltunk lábasokat, vedreket foltozni, ablakot, ajtót — meg ki tudná mind azt elso-rolni, mi mindent — javítani, fel-

engedett a kezdeti ridegség. Anynyi lyukas lábas, veder volt néha-néha, hogy bár asztalos vagyok, nekem is be kellett állni a bádógosok, lakatosok közé. Közben nekünk is, nekik is megeregett a nyelvünk. Esténként aztán — egy kis borozgatás, hosszúra nyúlt viták után — már mint régi ismerősök váltunk el.

És a segítség ma sem szünetel

Hogy miről folyt ilyenkor a szó? Arról, hogy nehéz a föld megművelése, kevés a szerszám, kevés a jószág. S akkor hosszú-hosszú viták során, itt is, ott is mind többen adtak igazat a falujáró munkásoknak: a jövő biztos útja a közös gazdálkodás. Ezekben a vitákban még inkább összekovácsolódtak a régi ismerősök, különösen akkor mélyült ez a barátság, amikor már sokan gyakorlatban is kipróbálták a közös gazdálkodást, érezték előnyeiket.

Igy van ez ma is. Nem kell erősíteni, van rá bizonyíték. Egy kimutatást néztem át a Járóműjavító pártbizottságának irodájában. Arról a segítségről készült, amit az üzem dolgozói az utóbbi hónapokban nyújtottak a mezőgazdaságnak. Nem sorolhatom itt fel mind, ami abban a kimutatásban benne van (keves lenne hozzá ez a kis hely, amit ennek a cikknek szántak). Csak néhány példát: „A Debreceni Gépellomás 9 teherpótkocsijának fővizsgálója folyamatban, hajdúdorogi Rákosi Tsz-nek egy trágya-és takarmányszállító kocsit javít-

tása (a kerekeket gumibroncsai is ellátjuk), Ebesi Állami Gazdaság Mercedes kocsijának javítása.” És kovácsüllök, öntöttvasalkatrészek, csavarok, ajtók, vascsövek, tengelyek stb. mazzási sorakoznak a kimutatásban. Pedig ezen a kimutatáson még nincs rajta annak a fat falujáró csoportnak a munkája, akik a tél beálltaig rendszeresen látogatták munkájukkal segítették a hajdúszoboszlói Alkotmány és Vörös Csillag, a hajdúvidi Petőfi, a téglási Előre, a hajdúdorogi Rákosi és a vámospécsi Dózsa tsz-eket. Nincs rajta annak a 170—180 munkásnak sem a neve, akik az elmúlt évben a Járóműjavítóból visszamentek a mezőgazdaságba.

És a segítségadás egy perere sem szünetel. Kedden reggel egy jókedvű paraszttal találkoztam a Járóműjavító pártbizottságának előszobájában: Egri Józsefnek hívják, a vértesi Vörös Sark Tsz elnöke.

Negyedóra alatt elintézték — lelkendezett. — Tudja elvtárs, van egy billentős teherautóknak. Meg akarjuk magasztani az oldalait, úgy többet rakhathatunk rá. Az elvtársak vállalták, hogy hétfőn behozhatjuk és ők megcsinálják. Ma meg, hogy ne menjünk üres kézzel haza: vihetünk hulladékot. Ez nagyon kell nekünk, mert szekereket akarunk csinálni és ilyen anyagot sehol nem kapunk. Másfél év óta innen még soha nem engedtek el bennünket üres kézzel.

Ha kész lesz a billentős kocsik, azt is rakjátok meg hulladékossal — szól közbe Szombati elvtárs, a pártbizottság titkára. S a „köszönöm” szónál összefonódik a két munkához szokott kéz. Mint akkor, tíz éve, azon az első szabad tavaszon!

NYALKA TIBOR

